

הט (באר שבע) 8029-09-25 - א.ב. נ' נ.ה.

ה"ט (באר-שבע) 8029-09-25 - א.ב. נ' נ.ה.משפחה באר-שבע

ה"ט (באר-שבע) 8029-09-25

א.ב.

נגד

נ.ה.

ע"י ב"כ עו"ד רותם גליקסברג

בית משפט לענייני משפחה בבאר-שבע

[15.09.2025]

כבוד השופטת דיאנה פסו-ואגו

החלטה

1. בקשה לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן "חוק הטרדה מאיימת"), הוגשה על ידי המבקש, וזאת ביום 03.09.25. באותו המועד ניתנה החלטה, על ידי כב' השופטת שני כ"ץ, המורה למבקש להתייצב לשמיעתה, באותו היום. כן נקבע שכלל והמבקש לא יתייצב לדיון, תמחק הבקשה. המבקש לא התייצב ובהתאם נמחקה הבקשה.
2. ביום 04.09.25 עתר המבקש בבקשה "להמרת הבקשה לדיון במעמד שני הצדדים" בטענה כי הצדדים מתגוררים ב--- ו---. החלטה המאשרת המבוקש ניתנה ודיון, במעמד הצדדים, נקבע ליום 15.09.25.
3. למען הבהירות אציין כבר עתה כי לצדדים שני קטינים שנולדו במהלך חיי נישואיהן, וכיום גרושים הם ומתקיימים זמני שהות בין המבקש לקטינים, כפי החלטה שניתנה בהליך נוסף המתנהל בעניינם.
4. המבקש בבקשה, פרט טענות שונות, חלקן כלליות, בין היתר, כי המשיבה "נוהגת בדפוס הופעות פתע בלתי מתואמות.. בימי השהות.. של המבקש. כי המשיבה נוקטת באיומים כלפי המבקש, כאשר ישנם אירועים רבים המבססים התנהלות מאיימת והמטרידה מצד המשיבה.
5. המבקש בבקשה מפנה לאירוע נטען מחודש ינואר 24, לאירוע נטען מחודש מאפריל 24, לאירועים נטענים המתייחסים לצדדי ג' וכיוצא בזה. כן נטען כי המשיבה הרימה את קולה על המבקש, בנוכחות הקטינה, ובשל כך שמר על איפוק.

6. טענה נוספת וכפי שיבואר נלמד כי היא העיקרית - ביום 01.09.25, התייצבה המשיבה, האם, בפתח בית הספר של הקטינה, ביתם של הצדדים, הגם כי עסקינן ביום בו זמני השהות הם עם האב, המבקש, וזאת ללא תיאום מראש וללא הסכמה של האב ובכך פגעה בסדר יומה של הקטינה.
- בהתנהלותה זו משיבה פגעה בשלוות חיי המבקש, בכושר תפקודו, תוך שהיא מייצרת קשיים אצל הקטינים ולכן יש להעניק הסעד המבוקש, הכולל איסורים שונים, לרבות תקשורת בין הצדדים, הגעה ללא תאום מראש ועוד.
7. יש להוסיף כי לבקשה צרף המבקש צילום וידאו בו רואים את הקטינה בוכה מחוץ לרכב והמבקש מצלמה מתוך הרכב, בעודו יושב בקור רוח, כאשר לא ברור כלל מדוע צילם את הקטינה, תוך פגיעה קשה בקטינה, בזכויותיה ובפרטיותה.
- "איסוף ראיות" על ידי צילום קטין מהווה התנהגות בעייתית שיש להמנע ממנה בכל מחיר.
8. בתגובת המשיבה הועלו טענות שונות, שחלקן אינן רלוונטיות למהות ואופי ההליך שלפני ולכן לא מצאתי לבררן. לגופו של עניין, נטען כי המבקש עושה שימוש לרעה בהליכי בית המשפט, עת עסקינן באירוע בו המשיבה, הגיעה ליום הלימודים הראשון של הקטינה, בבית ספר חדש, לאחר שעברו לעיר חדשה, נוכחות שבזכותו של כל הורה כאשר זמני שהות אין בהם למנוע זאת.
- המשיבה הוסיפה כי המבקש שלח לגורמים שונים מכתב בדוא"ל, בהם מנהלת בית הספר, המחנכת, המפקחת ועוד, בהתייחס לאירוע הנטען, תוך פגיעה באינטרסים של הקטינים שאך התחילו את יומם הראשון בבית הספר.
- בנוסף טוענת כי החוק למניעת הטרדה מאיימת אינה האכסניה הרלוונטית לדיון בטענות המבקש ויש לדחות הבקשה ולפסוק הוצאות בהתאם.
9. בדיון שהתקיים, התבקש המבקש להבהיר טענותיו, בהינתן הוראות הדין הרלוונטיות והעיד:
- "ביום 1.9 כשהילדים ישנו אצלי לפי החלטת בית משפט מיום 10.08.2025 בבוקר היום הראשון האמא הופיעה ללא תיאום בפתח המסגרות של הילדים הילדה רצה אליה ואני איפשרתי לה להיות, הילדה נשארה שם עם האמא והיא לא למדה בשעתיים האלה. קיבלתי את זה מהמורה.
- האירועים האלה יוצרים בלבול אצל הילדים. כמו למשל הופעה של האמא בשער בית הספר.
- ביום 31.08.2025 אני הגעתי לאסוף את הילדה מבית האם והאמא החלה לצעוק עליי למה אני לא עוזר לילדה ובמקום זה אתה מצלם אותי ולמה אתה לא עוזר לילדה? האירוע הזה ספציפי לא פוגש את החוק למניעת הטרדה.
-

אני מדבר על האירוע הספציפי של ה-1.9 היא איימה על שלווה חיי. היא באה ללא תיאום והסכמה ביום שהוא לא שלה. אני מגיע ויש סיטואציה שבמקום שאני עם הילדה ביום הראשון ללימודים היא הלכה אליה. זה מאיים על שלווה חיי. ביום 1.9 אחרי הצהריים זה היה היום שלי. אני מדבר על פגיעה משמעותית בשלוות חיי. כל פעם היא עושה את זה.

...

הלקוחה שלה מגיעה ללא תיאום ואומרת שקיבלתי על זה וואצפ ומייל שהיא מתכוונת להגיע. גם היא קיבלה ממני מייל ושינוי 24 שעות לפני לא יקרה. זה מפר את שלווה חיי ואני פוסט טראומתי מעופרת יצוקה. זה מכניס מתח לחיי. ה-PTSD זה סטרס וזה לא טוב למי שלוקה בפוסט טראומה. לא אומר שהגרשה יכולה לשחק בנקודות האלה. לא הייתי מגיע עד לכאן וטורח כדי לבקש את זה שהיא לא תגיע לבית הספר אלא אם היא הודיעה בטווח 24 שעות. היו שני ימים רצופים שלי ואין שום זמן באמצע שהאמא אמורה להיות עם ילדי בטח ללא תיאום איתי. הגברת קובעת עובדות."

אם כן, סופו של יום, עסקינן בבקשה שהוגשה בשל אירוע שהתרחש ביום 1.9.25 (מועד בו נקבע כי הקטינים ישהו עם המבקש, מתום המסגרת החינוכית), אז הופיעה המשיבה, ללא הסכמת המבקש (הגם הודעתה כי תעשה כן), לשער בית הספר של הקטינה, ויצרה מצב שהקשה על המבקש ועל הקטינה. נטען כי המשיבה, אימה של הקטינה, שיבשה את סדר יומה של הקטינה, אשר שהתה כשעתיים מחוץ לכיתתה ו"פספסה" חלק מיום הלימודים. לדבריו, בהתנהלות המשיבה, יש כדי לפגוע בשלוות חיי, נוכח מצבו הרגשי והנפשי כאשר המשיבה יוצרת אירועים בלתי צפויים, גורמת לו לחרדות ואת זאת מבקש הוא להפסיק.

10. המבקש ביקש להתייחס לאירוע מלפני כשנתיים ולכאלו שאירוע, לטענתו, בעניינם של צדדי ג' והובהר, במעמד הדין, כי הם אינם יכולים להתברר במסגרת הבקשה הנוכחית, בשל חלוף זמן רב מאוד ומשהבקשה לא הוגשה כנגד צדדי ג'. כן נאמר כי אמירה על שימוש באמצעים המותרים בדין, כגון: פניה למשטרה, אינה, על פניה, מהווה איום/הטרדה. זכותו של כל אזרח להזמין משטרה ואין הדבר מהווה הטרדה מאיימת.

11. באת כח המשיבה טענה בדין, בין היתר, כי:

"כל מה שהיה זה אירוע אחר ביום 1.9. גם בבקשה וגם עכשיו נוקט המבקש בלשון רבים כאילו היה יותר מאירוע אחד. רק מלקרוא את הבקשה שהוגשה ב-1.9 נהיר וברור שלא יכול היה להיות עוד אירוע במסגרת החינוך. עד ל-1.9 הם למדו בערבה והוא לא טרח להגיע לשם.

....

כל מה שמיוחס לה זולת ההגעה לבית הספר שהוא קיבל על כך מייל וואצפ כי יש שני ילדים שמתחילים מסגרות חדשות וצריך להתפצל. היא שלחה לו שהיא מתכוונת להגיע כי הודיה ביקשה וקשה לה." אם כן, לטענת המשיבה, כל חטאה כי הגיעה לבית הספר של הקטינה, לאחר הודעה מראש למבקש ועשתה כן, לבקשתה של הקטינה, עת שני הילדים של הצדדים התחילו מסגרות חדשות והיה צריך להתפצל ולהיות נוכחים בשניהם.

לדבריה היא זו שמוטרדת על ידי המבקשת חדשות לבקרים היות והוא מגיש תובענות ובקשות רבות לבית המשפט, גורר אותה לנהל הליכים, להוצאות כספיות גבוהות ללא כל סיבה.

הכרעה

12. סעיף 2 לחוק הטרדה מאיימת קובע הטרדה מאיימת - מהי?

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר

הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

13. הפסיקה דנה בשאלת מה נדרש להוכיח כדי לבסס פגיעה ב"שלוות חייו" של אדם וקבעה כי זו מתייחסת למצב

שבו אדם נתון במתח, חרדה, ותחושת איום עד כדי כך שאינו יכול לקיים שגרת חיים תקינה וזאת "כתוצאה מדפוס

התנהגות של הטרדות ואיומים".

ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011), נכתב:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני גרידא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד

בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

14. אמנם אין חובה להראות כי עסקינן במספר מעשים המהווים הטרדה ודיי גם במעשה אחד ויחיד, אך לא כל

"הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות

בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא

עלול לפגוע בו.

15. בה"ט (שלום נצרת) 14845-02-24 רונן פלוט נ' מקסים פלסטון (נבו 26.2.2024) נכתב:

"הביטוי 'הטרדה מאיימת' - stalking - פירושו '...דפוס התנהגות כוללים של הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המטרד... הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה...' (ע"א 4666-12-08 דין נ' אוריאל (22.9.09), פסקה 13 וההפניות שם).

בדברי ההסבר להצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, חוברת 3028 (23/07/01) עמ' 769; נאמרו במפורש הדברים הבאים: "המושג 'הטרדה מאיימת', או במקורו בשפה האנגלית, 'stalking' מתייחס לדפוס התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המטרד. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית ... עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת..."

16. הטרדה מאיימת צריכה לייצר או לבסס חשש לאי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה כגון מעקב אחרי אדם, עמידה רצופה מול ביתו, פניות טלפוניות טורדניות, צלצולי סרק בדלת או בטלפון, אלימות רוחנית או פסיכולוגית וכיוצא בזה. (ראו: ד"נ 9/83 בית הדין הצבאי לערעורים נ' ועקנין, פ"ד מב(3) 837, 853 (1988).

כן, נקבע כי מבחן הפגיעה הוא מבחן אובייקטיבי של "האדם הסביר" ולכן לא די בכך שהאדם מרגיש מטרד, אלא עליו להוכיח תשתית אובייקטיבית המבססת את תחושתו (ה"ט 14845-02-24 מיום 25.02.2024).
17. מהכלל אל הפרט - המבקש לא הוכיח כי האירוע המיוחס למשיבה נכנס לגדר "הטרדה מאיימת", כי בכך פגעה המשיבה בשלוות חייו, הגם מצבו הנפשי הנטען. לא התרשמתי כי בהגעתה של המשיבה לבית הספר של הקטינה, ביתם של הצדדים, ביום הראשון של הלימודים, בבית ספר חדש, ללא הסכמתו של האב, היה כדי להוות הטרדה ולבטח או הטרדה מאיימת וכי היה בכך כדי לפגוע או לבסס חשש מפני פגיעה במבקש.
האמור מקבל חיזוק עת אין חולק כי נעשתה פניה לאב, מבעוד מועד, ואינו יכול לומר שלא ידע כלל על רצונה או כוונתה של האם וכי לא ידע להיערך לכך, ולו נוכח עוצמת הסכסוך המתמשך בין הצדדים. לא נטען כי האם באה במגע עם האב, נוצר שיח ביניהם, קרבה פיזית מאיימת או כל דבר שניתן ללמוד ממנו כי המשיבה הטרידה את המבקש באופן מאיים.

יש להוסיף, כי הואיל ובית המשפט מכיר את הצדדים ועוסק בעניינם במסגרת הליכים שונים ולא מעטים, בידיעתו מצבם הרגשי של הקטינים והקטינה בפרט, המחייב טיפול ובעניין זה אף ניתנה החלטה, המורה על שילובם, אך לא מזמן. על נחיצות הדבר העידו שני הצדדים בשלל כתבי בי-דין שהוגשו לבית המשפט.

- אין באמור כדי לקבוע האם כלל עסקינן בזכותה או אף חובתה, של האם, להשתתף באירוע חינוכי חשוב ומכונן, של ביתה הקטינה, כחלק ממעורבות המוטלת על שני האפוטרופוסים הטבעיים של הקטינה.
18. להשלמת התמונה אציין כי בין הצדדים מתנהלים מספר רב של הליכים משפטיים. בינם לבין עצמם ובינם לבין אחרים, כאשר את מרבית ההליכים נקט המבקש, בהם תובענות לאחריות הורית, מזונות, חיוב כספי, לשון הרע ועוד. הצדדים מצויים בסכסוך מתמשך שהאופק לסיומו אינו נראה ועל כך יש רק להצר, כי בשל כך הקטינים, אשר מצויים "באש הצולבת", נפגעים ללא מידה ושלא לצורך.
- טוב היה עושה המבקש לו היה מקדיש ממרצו בשיקום היחסים בין הצדדים, טיפול בקטינים ובמצבם הנפשי והרגשי וזאת תחת העצמתו.
19. אוסיף כי נדמה שניתן היה לברר כל טענה, בדבר הפרת זמני השהות, בין המבקש לקטינים, במסגרת התובענה לאחריות הורית, והכל, כאמור, מבלי לקבוע מסמרות באשר לזכותם/חובתם של הצדדים להיות נוכחים ביום לפתיחת שנת הלימודים, של ילדיהם הקטינים, בעיר חדשה ובבית ספר חדש.
20. מכלל האמור - אני דוחה את הבקשה.
- הוצאות:
21. סעיף 9 לחוק הטרדה מאיימת קובע:
- "דחה בית משפט בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש את הצו את אלה או חלק מהם:
- (1) הוצאות לטובת המדינה ולטובת צד שנפגע, בשיעור שימצא לנכון;
- (2) פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה."
- התנהלות המבקש מעלה בי יותר מצל של חשש כי עשה שימוש לרעה, באופן ציני ושלא בתום לב, בזכותו לפנות לבית המשפט בבקשה למתן הצו, נוכח האופי הדיוני של ההליך והעדיפות שניתנה לחוק זה, שמטרתו להגן על מי שזקוק להגנה.
- המבקש, עתר שלא ליתן צו במעמד צד אחד, קרי לא היתה כל דחיפות בבקשה או חשש לפגיעה בו על ידי המשיבה, וזאת בנוסף לכך שבקשתו התבססה בין היתר, על אירועים שהתרחשו, לדבריו לפני שנה ויותר ונמצא, בסופו של יום, כי מרביתם אם לא כולם, אינם נדרשים להכרעה.
22. לעניין ההוצאות אפנה להחלטה בה"ט (משפחה ירושלים) 33778-10-18 ב.ח.נ' מ.י (נבו 15.11.2018), שם נכתב:
- "שימוש לרעה בהליכים על פי החוק מצדיקים חיוב בהוצאות משפט ראו: ה"ט 54134-03-11 מיום 23.06.11 (פורסם בנבו). זאת לצד פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת בקשה. מדיניות שיפוטית נוהגת הינה כי יש למנוע ניצול של הליכים על פי החוק למניעת אלימות במשפחה שהם הליכים יעילים, מהירים וזולים. בתוך כך, במטרה להתריע מתדיינים בל ישתמשו בכלי זה, חויבו מגישי בקשות סרק בהוצאות משפט בשיעור ניכר: ראו: ה"ט 14084-12-15 מיום 25.02.16 (פורסם בנבו) שם חויבה המבקשת בפיצוי כספי בסך של 15,000 ₪ ובהוצאות משפט בסך של 5,000 ₪; ראו: ה"ט 22857-01-13 מיום 04.02.14 (פורסם בנבו) שם חויבה המבקשת בתשלום הוצאות ופיצויים לטובת המשיב בסך של 30,000 ₪ ותשלום נוסף של 10,000 ₪ לטובת אוצר המדינה. הליך זה, למעט ריבוי המבקשים, אינו שונה מההליכים הנזכרים ואף הוא ראוי לחיוב מוגבר בהוצאות."
- לאחר חקירה וליבון הבקשה, נמצא כי להליך המשפטי לא היה מקום וראוי היה שלא יוגש מלכתחילה או למצער כי יתנהל באכסניה המתאימה לו, יש ליתן על כך הדעת בדרך של פסיקת הוצאות ופיצוי למשיבה וכך אני מורה.
23. המשיבה המתגוררת ב---, נדרשה לשכור שירותי עורכת דין, להגיש תגובה ולהתייצב לדיון.
24. המבקש יישא בהוצאות ופיצוי, לטובת המשיבה, בסך של 10,000 ₪, שישולמו בחמישה תשלומים שווים ורצופים. כן אני מחייבת את המשיב בתשלום 1,500 ₪ לטובת אוצר המדינה, שישולמו בשלושה תשלומים שווים ורצופים. מתירה פרסום ההחלטה ללא פרטים מזהים.
- ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.